

K n j i ž e v n a p o r o č i l a

Fideles executores,
Chirurgiani et apothicari,
Atque tota compania aussì,
Salus, honor et argentum,
Atque bonum appetitum...

Za izvedbo na naših odrih, katerim je pač slovenski prevod namenjen, seveda ni predgovor ni trije pevsko-baletni vložki s poslednjim vred ne pridejo v poštev. A slovstveno zgodovinsko so jako zanimivi.

Škoda, da ni prevajalec knjižici dodal par opazk o razgibanem življenju avtorja «Namišljenega bolnika», ki je sam igral to vlogo v teatru Palais Royal in po četrti predstavi (17. februarja 1673.) nepričakovano zapustil ta svet.

Juvančičev prevod ne gre povsod točno za originalom. Tu preskoči droben (včasih tudi daljši) stavek, tam podaja prosto, ohlapno, vendar tako, da zmisla bistveno nikdar ne pokvari. Preciozni molièreovski jezik je prevajalec mestoma malo preveč poenostavil, kar razumevanju raz oder gotovo ni na kvar. pazljivi bralec pa bi rad našel v knjigi več slovenskih sledi napihnjene, žlobudrave sodobne francoske frazeologije.

Pavel Karlin.

Rudolf Pečjak: Kraljična z mrtvim srcem. Pravljična komedija v štirih dejanjih. Pevske in glasbene točke zložil Anton Dolinar. Založila Podmladek Rdečega križa in šolski oder «Vesna» na meščanski šoli v Trzinu.

V opazkah stoji, da je misel te glume iz angleškega pravljničnega sveta. Najprej vidimo trpljenje dvorjanov, ki jih vlada neusmiljena kraljična. Nato mogočna vila začara grad, da je vse narobe: kraljična streže nekdanjim služabnikom, ki so prevzeli nje prejšnjo trdosrčnost. Ko prekipeva mera njene bridkosti, se čudežno preobrazi vse na staro, samo da se izpreobrnjena oblastnica zaveda pravkar končanega gorja. Zategadelj ostane mila in blaga.. Vse osebe govore v skrotovičenih stihih in obilnih stikih. Jedro je zdravo in vzgojno, lupina pa grenka in gorjupa, vsaj za odrasle, ki jim je četvero-dejanka namenjena kakor mladini. Dvorni maršal Pikolorum veže včasih otrobe, da je joj. Neslanih, iskanih, osladnih obratov je na zamete. Jezik je dober, popravila ga je menda druga roka, kakor sklepam iz neopiljenega besedila v partituri. Iztrebiti bi se dali še nadomestljivi germanizmi: cof, kregati, packati, žugati. Bomkanje pri dovršnikih je nepotrebno. Čemu tako radi pišemo majhna mizica za angleški: a little table? Velike mizice si ne morem misliti. «Tiskarskemu skratu» bi se bilo lahko še naprtilo: prej, kopel, pozvanjati in še nekaj malenkosti.

A. D.

S R B S K O - H R V A T S K A D E L A

Generacija pred stvaranjem. Almanah grupe za socialnu i kulturnu akcijo. Beograd (Mutapova 14) 1925.

Družabni ideal socijalne pravičnosti, kult dela, smotrena organizacija družbe z racijonalno produkcijo in pravično razdelitvijo dobrin — to so gesla, ki jih je grupa mladih beograjskih intelektualcev zapisala v uvod svojega prvega almanaha, to je notranja vez med članki posameznih sotrudnikov.

Dr. Mihajlo Konstantinović postavlja v članku «Pitanje svojine» antitezo med starim pojmovanjem lastnine kot pravice neomejenega razpolaganja, ki je uveljavljeno v rimskem pravu in v človeških pravicah francoske revolucije, in pa med modernim pojmovanjem lastnine kot socijalne funkcije. Ta antiteza ima svoj temelj v razliki med individua-